

HỒI THỨ MỘT TRĂM MƯỜI BA
ĐINH PHỤNG LẬP MẸO ĐÁNH TÔN LÂM
KHƯƠNG DUY ĐẤU TRẬN PHÁ ĐẶNG NGÃI

Nghe tin, Đặng Ngãi cười bảo :

- Nó sợ binh Tư Mã tướng quân tới nên rút, chớ rượt theo mà mắc kế nó .
Cho quân đi thám thính, quả nhiên quân Khương Duy có để mai phục thiệt.

Nói về bên Ngô, Tôn Lâm thấy tướng sĩ không tận tình chiến đấu, lại một số đầu hàng Ngụy nên rút về.

Khi đó, Ngô Chúa là Tôn Lượng còn nhỏ tuổi, mọi việc đều do Tôn Lâm quyết đoán, Tôn Lâm lại tàn bạo nên quân sĩ chán ghét lắm.

Ý Tôn Lâm là muốn soán ngôi nên coi Tôn Lượng chẳng ra gì.

Ngày kia Tôn Lượng khóc với quan Thị Lang là Toàn Kỷ rằng :

- Tôn Lâm nó muốn giết ai thì giết, tác oai tác phúc, làm sao mà trừặng cho an xã tắc ?

Toàn Kỷ vốn là quốc cữu tâu rằng :

- Nếu bệ hạ thấy dùng tôi được tôi xin đem hết gan óc mà báo đáp.

Tôn Lượng bảo :

- Khanh với Lưu Thừa hiệp binh lại mà giữ cổng thành, trăm thì tự đem quân đi trừ Tôn Lâm. Việc phải giữ kín. Chớ tiết lộ ra ngoài.

Toàn Kỷ xin Tôn Lượng thảo chiếu để ba quân khởi xao động.

Toàn Kỷ lãnh chiếu về nói lại với cha là Toàn Thượng, Toàn Thượng lại kể lại với vợ. Người vợ phản bội viết thư báo cho Tôn Lâm.

Tôn Lâm liền cùng bốn em vây chặt Hoàng Cung, bắt hết người nhà Toàn Kỷ và Lưu Thừa.

Lúc đó trời vừa sáng, bốn phía quân la ó vang lừng, Tôn Lượng được tin Tôn Lâm đã vây Hoàng Cung nên chỉ Toàn Hậu nói rằng :

- Vì cha anh người mà hư việc của ta ! Nói rồi cầm gươm toan chạy ra, các quan và Toàn Hậu níu lại.

Tôn Lâm sai chém hết gia quyến Toàn Kỷ và Lưu Thừa rồi tự hợp hết các quan yêu cầu phế bỏ Tôn Lượng mà lập người khác.

Ai nấy đều sợ tái mặt. Duy có Hùyn Y chỉ mặt Tôn Lâm mắng, Tôn Lâm rút gươm chém Hùyn Y roi đầu rồi đi vào cung bảo Ngô Chúa :

- Tội người đáng tru lục, song ta vị tình cho người làm Cối Kê Vương, nội ngày phải đi lập tức .

Tôn Lượng khóc lớn rồi đi. Tôn Hưu tự Tử Liệt, là con thứ của Tôn Quyền lên kế vị.

Tôn Hưu tánh tình trung hậu ngày kia có sứ thỉnh về Triệu Đô.

Gần tới nơi lại thấy các quan đón rước quì cả bên đường. Lúc đó Tôn Hưu mới biết chuyện Tôn Lâm thỉnh mình lên ngôi Hoàng đế .

Bá quan tung hô xong, Tôn Hưu giáng chỉ đại xá thiên hạ, cho Tôn Lâm làm thừa tướng, phong cháu Tôn Hạo làm Ô Trình Hầu, các quan đều được thăng thưởng.

Tôn Hưu trong lòng hết sức đề phòng Tôn Lâm.

Lâm ý thế ngày càng ngang ngược.

Ngày kia Tôn Lâm dùng thịt trâu để chúc thọ Tôn Hưu.

Tôn Hưu không nhận.

Tôn Lâm giận lắm, bảo Tả Thừa Tướng là Trương Bố rằng :

- Có người khuyên ta nên làm vua, song ta nghĩ chúa thượng là người hiền hậu nên chưa nhận. Nay xem ra cũng là đũa ngu dốt, nay mai ta sẽ làm cho mọi người coi . Trương Bố vốn có lòng trung, nói nhỏ với Tôn Hưu, Tôn Hưu lo lắm, Trương Bố tâu nên mời lão tướng Đinh Phụng vào nghị kế.

Đinh Phụng vô cung, Tôn Hưu kể hết mọi chuyện, Đinh Phụng tâu :

- Mai là ngày lập nhật , xin bệ hạ lấy cờ đấi yểm tất cả các quan, tôi sẽ có cách trừ y.

Tôn Hưu liền cho triệu tất cả triều thần đến, Đinh Phụng cử Ngụy Mao, Thi Sóc lo việc bên ngoài, cho Trương Bố lo việc nội ứng, sau đó cử sứ giả đi mời Tôn Lâm phó yểm.

Tôn Lâm vội vã lên xe vào cung.

Ngô chúa thỉnh Tôn Lâm ngồi trên cao.

Rượu được vài tuần, chợt Trương Bố dẫn một đoàn võ sĩ chạy lên điện mà kêu lớn:

- Có chiếu dạy bắt lấy phản tặc là Tôn Lâm !

Tôn Lâm bị bắt, cúi đầu xin :

- Xin Bệ hạ cho tôi về Giao Châu cày ruộng .

Tôn Hưu nạt :

- Tội người không tha thứ được . Rồi truyền đem chém.

Bọn thủ hạ của Tôn Lâm không dám nhúc nhích gì hết, sau đó tất cả đều được tha, ai về nhà nấy. Duy có mấy người em Tôn Lâm cũng bị đem ra chợ chém.

Sau đó Đinh Phụng tâu :

- Thục chúa ngày đêm ham mê tửu sắc, thế nào Tư Mã Chiêu sau khi soán Ngụy sẽ đánh tới Thục, mất Thục thì nguy tới Ngô. Vậy xin bệ hạ phải lo đề phòng mới được .

Ngô chúa than :

- Còn Gia Cát Võ Hầu thì đâu đến đổi Thục chúa như vậy ?

Nói về Khương Duy một lần nữa xin đem binh đi phạt Ngụy.

Hậu chúa hỏi vì có sao thì Khương Duy tâu :

- Ngụy không đánh ta là vì ta luôn không cho nó ngồi yên. Xin bệ hạ bên trong mau chỉnh đốn việc nước cho dân nhờ, còn đối ngoại xin bệ hạ tin ở nơi tôi .

Hậu chúa chuẩn y.

Khương Duy liền cho Liêu Hóa. Trương Dực đi tiên phong, Vương Hàm, Trương Võ đi tả quân, Hạ Hầu Bá đi trung quân, tất cả ra thẳng Hớn Trung, sau đó nhắm Kỳ San tiến tới.

Binh Ngụy hay tin cấp báo Đặng Ngãi .

Đặng Ngãi liền cho sửa soạn ngay tối hôm đó đi cướp trại, kêu con là Đặng Trung và Sử Đoán đánh hai bên tả hữu, cử Trình Luân đánh vào trại giữa.

Khương Duy đêm đó lập trại chưa xong, truyền binh lính phải hết sức đề phòng. Khi binh Ngụy vừa đánh vào, Khương Duy hô lên một tiếng tức thì bốn mặt nổi dậy đón đánh binh Ngụy thua chạy, bỏ lại khí giới rất nhiều.

Các tướng Ngụy thua chạy về Đặng Ngãi than :

- Còn Khương Duy, còn khó cho ta lắm thay !

Hôm sau, Khương Duy kêu Đặng Ngãi ra đối địch.

Đặng Ngãi dàn binh ở chân núi Kỳ San, Khương Duy cũng bày trận xong gọi bảo Đặng Ngãi :

- Lần trước, người đã trôn, lần này ta quyết xem tài của người cao thấp ra sao ?

Đặng Ngãi đáp :

- Người chỉ có sức mạnh võ phu, sánh làm sao được với ta ?

Khương Duy hỏi :

- Vậy người có tài chi, cho ta biết ?

Đặng Ngãi nói :

- Ta sẽ lập trận, người xem mà sợ thì nên rút binh về ngay cho khỏi hại tới binh sĩ .
Đặng Ngãi lập trận xong, hỏi Khương Duy có biết trận gì.

Khương Duy đáp :

- Đó là Bát Quái trận .

Đặng Ngãi liền bảo :

- Hãy xem ta biến trận .

Tức thì trận đạo biến hóa thành sáu mươi bốn cửa.

Đặng Ngãi hỏi :

- Người thấy thế nào ?

Khương Duy đáp :

- Như vậy có gì là lạ, người hãy xem ta .

Khương Duy bày trận một hồi rồi hỏi Đặng Ngãi.

Đặng Ngãi nói :

- Người bắt chước ta lập trận bát quái .

Khương Duy hỏi :

- Có dám phá không ?

Đặng Ngãi liền khiến quân tiến tới.

Khương Duy liền phát cờ, biến thành trận Trường xà quyên địa, Đặng Ngãi không biết đàn nào mà ra, kinh hồn bạt vía. Đang lúc nguy khốn, may có đạo binh của Tư Mã Vọng kéo tới, cứu được Đặng Ngãi ra.

Chín trại Ngụy ở Kỳ San đều bị Khương Duy cướp mất.

Tư Mã Vọng nói :

- Khương Duy học ở Không Minh rất nhiều, khó gạt và được .

Đặng Ngãi lại hỏi Tư Mã Vọng làm sao phá được trận của Khương Duy.

Tư Mã Vọng kể đã học lại nơi Thạch Quảng Nguyên và Thôi Châu Bình ngày trước.

Tư Mã Vọng sau đó hứa giúp Đặng Ngãi lấy lại các trại đã mất.

Đặng Ngãi nói :

- Xin ông cứ lo đấu trận với Khương Duy. Tôi sẽ dẫn một đạo binh đánh bọc hậu Kỳ San thì thế nào cũng thắng .

Rồi đó hạ chiến thư cùng Khương Duy.

Khương Duy phê y rồi trả lại chiến thư. Sau đó hợp chư tướng nói :

- Tôi ngờ bên Ngụy có mưu kế gì đây .

Liêu Hóa nói :

- Nó muốn gạt ta đầu trận pháp để thừa cơ đánh bọc hậu đó .

Khương Duy cười đáp :

- Chính thế . Nói xong sai Liêu Hóa, Trương Dực, đem quân mai phục sau núi.

Ngày hôm sau, Khương Duy, Tư Mã Vọng cùng bày trận xong xuôi .

Khương Duy bảo Tư Mã Vọng hãy bố trận xem.

Tư Mã Vọng lại bày trận Bát Quái, sau lại biến trận đồ rồi hỏi Khương Duy.

Khương Duy nói :

- Cách biến có tới ba trăm sáu mươi lăm lần, ta chắc người chẳng biết chỗ nhiệm mầu của trận ấy đâu ?

Tư Mã Vọng không học hết cách biến hóa nên hỏi lại :

- Ta không tin tài người, vậy chính người hãy biến hóa cho ta xem .

Khương Duy cười bảo :

- Hãy về kêu Đặng Ngãi ra xem .

Tư Mã Vọng nói :

- Đặng Tướng quân có chức hay hơn, có đầu trận pháp với người làm gì .

Khương Duy nói :

- Chức hay là đánh bọc hậu ta chớ gì ?

Tư Mã Vọng thất kinh, vừa muốn rút lui thì Khương Duy cầm roi ra hiệu, quân mai phục ào ra, binh Ngụy đâm lên nhau chạy.

Còn Đặng Ngãi cùng Trình Luân đi vòng để đánh phía sau núi, chợt nghe pháo lệnh nổ , binh Thục kéo ủa ra vây bọc, Liêu Hóa xông tới đánh Trình Luân, Luân chống lại bị đâm chết.

Đặng Ngãi rần sức phá vòng vây, trên mình bị bốn mũi tên. Chạy được về thành thì Tư Mã Vọng cũng vừa về tới.

Nhỏ tên, băng bó vết thương xong, hai người lại thương nghị.

Tư Mã Vọng nói :

- Hiện Hậu Chúa Lưu Thiện say mê tử sắc. Ta phải dùng kế phản gián với bọn hoạn quan là Huỳnh Hạo để triệu Khương Duy về thì giải được mối nguy này . Đặng Ngãi khen kế hay và hỏi ai dám đi việc này ?

Có người bước ra xin đi, nhìn lại là Đặng Quân.

Đặng Ngãi liền cho Đặng Quân mang theo bạc vàng châu báu thật nhiều để kết liên với Huỳnh Hạo phao đồn Khương Duy có ý tạo phản, nay mai sẽ đầu Ngụy. Kế đó được thi hành, chẳng bao lâu Khương Duy được triệu về.

Đặng Ngãi toan đuổi theo thì thấy hàng ngũ binh Thục chỉnh tề , không dám đuổi nữa, đành lui binh.

LỜI BÌNH:

Nhân vật Tôn Lâm ở nước Ngô cũng giống như nhân vật Tào Sảng ở nước Ngụy. Hai nhân vật trên đều ở trong dòng tôn thất, thế mà Tư Mã Ý cũng như Đinh Phụng đều là người khác họ mà diệt được thật là một việc lạ. Khi Sảng bị diệt chính sự lại không về tay họ Tào, trái lại Lâm bị diệt, quyền chính lại về tay vua Ngô. Tôn Tuấn là em Lâm lên nối quyền vị, cũng không khác nào Tư Mã Ý có con là Sư và Chiêu được nối chức tước. Sư, Chiêu lộng quyền ép vua, Kiệt và Đản đã khởi nghĩa đánh am em họ Tư Mã binh hùng tướng mạnh mà không thắng, thế mà Đinh Phụng và Trương Bố chỉ dùng một li rượu mà có thể diệt được Tôn Lâm cũng là một điều lạ. Nhưng ta cũng nên nhớ rằng nhà Ngô được nóc không do sự oán nghịch nên khi Ngô suy, trời không nỡ mượn tay kẻ loạn thần tiêu diệt Ngụy vậy.

- Nhớ truyện xưa: vợ Ứng Củ là con gái Tế Trọng để cho cha mình giết chồng thì không phải là vợ hiền. Vợ Lưu Bô Quý là con gái Khánh Xá mà để chồng mưu giết cha mình thật là hư hèn. Nay vợ Toàn Thượng lại vì thương anh mà nỡ hại chồng, hại con như vậy chẳng phải là đáng chê lắm sao? Tuy thế đã là người quân tử không trách chỉ vợ Toàn Thượng mà chỉ chê Toàn Thượng thôi, vì rằng việc đại sự của quốc gia mà đem tiết lộ với đàn bà thì thất bại là đáng kiếp.

© HQD